

Книга Даниїла — номер сто сімдесят

Цитадель душі: розуміння божественної інтронізації та перетворення у пророчому контексті

Jeff Pippenger
2024-03-31

Ключем до визначення Росії як сили, що розпочала українську війну у 2014 році, є «фортеця», яка є головою, або столицею, царства. Людський храм складається з голови й тіла. Голова є вищою природою, а тіло — нижчою природою. «Сім часів», що закінчилися у 1844 році, мали тоді бути поєднані з Єрусалимом, який був головою Юди. У храмі в Єрусалимі був розташований престол царя, який є головою Єрусалима, що був головою Юди. Поєднання Божественності з людяністю, яке представляє запечатання ста сорока чотирьох тисяч, зображене як отримання «розуму Христового». Розум є вищою природою, і тому він є «головою».

Коли ті, кого представляє Даниїл, бачать жіноче спонукальне видіння, що спричиняє їхнє перетворення в образ Христа, вони отримують розум Христа — другого Адама, духовного. У цей момент їхній буквальный плотський розум, який вони успадкували від першого Адама після того, як він упав і перевернув порядок свого творіння, розпинається. Плотський розум, що воює проти Божого закону, який вони отримали без власного вибору при народженні, замінюється розумом Христа, який вони приймають за власним вибором і який є досконало слухняним Божому закону. Їхній новий розум і розум Христа тоді є одним розумом, і обидва разом перебувають на престолах в небесних місцях. У храмі є місце, де знаходиться Божий престол, а люди, створені за Божим образом, мають у храмі особливе місце, призначене для Божої присутності.

Те місце не перебуває в їхній нижчій природі, яку представляє північне царство. Воно розташоване в місці, яке символізує південне царство, де Бог зволив поставити Своє ім'я, тобто Свій характер. Це місце — в Єрусалимі. Як столиця Юди, Єрусалим є головою, а головою столиці є цар. Єрусалим був обраний столицею, але так само його було обрано як місце, де Бог поставить Свій храм. Потім у Своему храмі Він поставив Свій престол. Південне царство представляє вищу природу людини, але воно також має особливу тронну залу для царя. Сестра Вайт називає те місце «цитаделлю» душі. Цитадель, за визначенням, — це фортеця.

Усе серце слід віддати Богові, інакше Божа істина не матиме освячувального впливу на життя й характер. Але сумний факт, що багато хто з тих, хто сповідують ім'я Христа, ніколи не віддали Йому своїх сердець у простоті. Вони ніколи не пережили сокрушення, що приходить із повним підкоренням вимогам християнства, і внаслідок цього перетворювальна сила істини відсутня в їхньому житті; глибокий, пом'якшувальний вплив любові Христа не виявляється в житті та характері. Але якою ж великою могла б бути праця пасти Божу отару, якби пастирі-помічники були розіп'яті з Христом і жили

для Бога, співпрацюючи з Архипастирем отари! Христос кличе людей працювати так, як працював Він. Потрібне глибше, сильніше, більш спонукальне свідчення про силу істини, видимо в практичній побожності тих, хто сповідують віру в неї. Любов Спасителя в душі приведе до рішучої зміни в тому, як трудівники трудяться заради душ тих, що гинуть. Коли істина займає цитадель душі, Христос возсідає на престолі серця, і тоді людське знаряддя може сказати: «Я розіп'ятий із Христом; однак живу; та вже не я, але Христос живе в мені; а життя, яке тепер живу в тілі, я живу вірою в Сина Божого, який полюбив мене й віддав Себе за мене». Review and Herald, 9 жовтня 1894 р.

«Цитадель душі» — це місце, де «Христос возсів на престолі». Возведення Христа на престол звершується тоді, коли плоть розпинається, а плоть, за визначенням Павла, є нижчою природою, і це є північне царство. Ось чому пророцтво про північне царство сягало лише до 1798 року. Нижча природа не може бути поєднана з Божеством; вона мусить бути змінена в одну мить, при останній сурмі, під час другого приходу. Південне ж царство, яке містило «голову», що була Єрусалимом, і «голову», що була святиною, сягало до 1844 року, бо воно представляло вищу природу, яка могла обрати розп'яти плоть і вірою увійти до цитаделі Найсвятішого місця та сісти на престолі з Христом. Місце, де відбувається це поєднання і це возведення на престол, є в цитаделі людського храму. Десятий вірш одинадцятого розділу визначає голову як твердиню, але ця істина утверджується лише свідченням Ісаї, яке вимагає, щоб істина щодо твердині (цитаделі) була зрозуміла в її зовнішньому й внутрішньому застосуванні.

"Слово Боже має бути нашою духовною їжею. 'Я є хліб життя', — сказав Христос; 'хто приходиться до Мене, ніколи не голодуватиме; і хто вірує в Мене, ніколи не матиме спраги.' Світ гине через брак чистої, непідробної істини. Христос — істина. Його слова — істина, і вони мають глибший зміст, ніж здається на перший погляд, і цінність, що перевищує їхній непоказний вигляд. Уми, оживлені Святим Духом, розпізнають цінність цих слів. Коли наші очі будуть помазані святою очною маззю, ми зможемо виявити дорогоцінні перлини істини, навіть якщо вони приховані під поверхнею."

Істина делікатна, витончена, піднесена. Коли вона ліпить характер, душа зростає під її божественним впливом. Щодня істину слід приймати до серця. Так ми споживаємо слова Христа, які Він називає духом і життям. Прийняття істини зробить кожного, хто її приймає, дитиною Божою, спадкоємцем неба. Істина, яку бережуть у серці, — не холодна, мертва літера, а жива сила.

Істина священна, божественна. Вона сильніша й могутніша за все інше у формуванні характеру за образом Христа. У ній повнота радості. Коли її плекати в серці, любов до Христа ставиться вище за любов до будь-якої людини. Це і є християнство. Це любов Божа в душі. Так чиста, непідробна істина займає твердиню єства. Виконуються слова: «І дам вам нове серце, і нового духа вкладу у ваше нутро». Є шляхетність у житті того, хто живе й працює під оживляючим впливом істини. Review and Herald, 14 лютого 1899 року.

Те видіння пророчої історії в одинадцятому розділі Даниїла починається тоді, коли вірш другий і шостий, а також найбагатший президент, узгоджуються з головою, якою є Росія, у віршах одинадцятому — п'ятнадцятому. У тій історії шостий президент стане восьмим, що є від семи, і він царюватиме тоді, коли церква й держава у Сполучених Штатах з'єднаються і довершать свою нечестиву розпусту у вірші шістнадцятому, за недалеко прийдешнього недільного закону.

Знамено, яке тоді має бути підняте, зазнає розчарування і помре на період у три з половиною дні, що в десятому розділі книги Даниїла — двадцять один день. По завершенні двадцяти одного дня жалоби за Даниїлом, що є завершенням трьох з половиною днів смерті на вулиці для двох свідків, які є тими з долини Єзекіїля, що є мертвими сухими кістками, — є пророче послання, що повертає мертвих до життя. Цей процес у десятому розділі книги Даниїла представлений трьома кроками.

А двадцять четвертого дня першого місяця, коли я був при березі великої ріки, що зветься Хіддекел, я підвів очі й побачив, і ось: муж, зодягнений у вісон, а стегна його підперезані щирим золотом з Уфазу. Його тіло було подібне до берилу, обличчя — як вигляд блискавки, очі — мов світильники вогню, а рамена й ноги — за виглядом, як полірована мідь, а голос його слів — як голос множини. І я, Даниїл, один бачив те видіння; бо люди, що були зі мною, не бачили видіння, але великий трепет напав на них, і вони повтікали, щоб сховатися. І я залишився сам і бачив це велике видіння, і не залишилося в мені сили, бо моя врода в мені обернулася на тління, і я не мав жодної сили. Та я чув голос його слів; і коли почув голос його слів, я впав у глибокий сон лицем додолу, а лице моє — до землі. І ось рука доторкнулася до мене і поставила мене на коліна та на долоні рук моїх. І сказав він до мене: О Даниїле, мужу вельми улюблений, зрозумій слова, що я говорю до тебе, і стань прямо, бо тепер до тебе мене послано. І коли він говорив до мене це слово, я став, тремтячи. І сказав він до мене: Не бійся, Даниїле, бо від першого дня, як ти поклав у серці своєму зрозуміти й смирити себе перед своїм Богом, твої слова були почуті, і я прийшов через твої слова. Але князь царства Персії протистояв мені двадцять один день; та ось Михаїл, один із перших князів, прийшов мені на допомогу, і я там зостався при царях Персії. Тепер же я прийшов, щоб дати тобі зрозуміти, що спіткає народ твій в останні дні, бо видіння це стосується ще багатьох днів. Даниїла 10:4–14.

Даниїл перебуває наприкінці двадцяти одного дня жалоби, коли він бачить видіння Христа і чує слова Христа. Видіння видимого й промовленого Слова Божого спричиняє розділення на дві групи, і Даниїл був мертвий на вулиці, бо він був «у глибокому сні».

Сказавши це, він каже їм: Наш друг Лазар спить; але я йду, щоб пробудити його від сну. Тоді його учні сказали: Господи, якщо він спить, то видужає. Та Ісус говорив про його смерть; а вони думали, що він говорить про спочинок уві сні. Тоді Ісус сказав їм ясно: Лазар помер. Івана 11:11–14.

Тоді Даниїла вперше торкнувся Гавриїл, який повідомляє йому про політичну боротьбу, що відбувалася, поки Даниїл був мертвий (спав), і що тепер він збирається дати тлумачення

видіння, яке щойно перетворило Даниїла на образ Христа. Потім його вдруге торкнеться Сам Христос.

І як він говорив до мене такі слова, я схилив лице до землі й занімів. І ось один, на подобу синів людських, доторкнувся до моїх уст; тоді я розкрив уста свої й заговорив, і сказав тому, що стояв переді мною: О владико мій, від видіння спіткали мене болі, і не зосталося в мені сили. Бо як може раб цього мого владики говорити з цим моїм владикою? Бо в мені відразу не зосталося жодної сили, і не зосталося в мені віддиху. Даниїл 10:15–17.

Це відповідає першому пророцтву Єзекіїля у тридцять сьомому розділі, бо у двох пророцтвах, які Єзекіїлю наказано промовити до мертвих кісток у долині, перше утворює тіла, але вони тоді не мають дихання, ані сили могутнього війська. Саме під час другого пророцтва Єзекіїля тіла отримують дихання з чотирьох вітрів і встають як могутнє військо, а коли Даниїла торкаються вдруге, «не залишилося в мені жодної сили, і не залишилося в мені дихання». Потім Даниїла знову торкаються: це загалом втретє, і вдруге це робить Гавриїл.

Тоді знову прийшов і доторкнувся до мене один, подібний на вигляд до чоловіка, і зміцнив мене, і сказав: О, мужу вельми улюблений, не бійся: мир тобі; будь сильний, так, будь сильний. І коли він промовив до мене, я зміцнився і сказав: Нехай говорить мій пан, бо ти мене зміцнив. Даниїла 10:18, 19.

Третій дотик Даниїла — це друге пророцтво Єзекіїля, що піднімає тіла на ноги, як могутнє військо. Його пророцтво звернене до народу, який визнає, що він мертвий, бо перебував у жалобі, як і Даниїл.

Тоді він сказав мені: Пророкуй вітрові, пророкуй, сину людський, і скажи вітрові: Так говорить Господь Бог: Прийди з чотирьох вітрів, о подиху, і подихни на цих убитих, щоб вони ожили. І я пророкував, як він мені наказав, і подих увійшов у них, і вони ожили та стали на свої ноги — надзвичайно велике військо. Тоді він сказав мені: Сину людський, ці кістки — увесь дім Ізраїля. Ось вони кажуть: Наші кістки висохли, і наша надія пропала; ми зовсім відрізані. Єзекіїля 37:9–11.

Господь наказує Єзекіїлю пророкувати, і він каже їм, що свідчення дому Ізраїля таке: вони мертві, без надії і відтяти. Вони в скорботі, як і Даниїл, бо розчаровані через те, що передбачення від 18 липня 2020 року не справдилося, і в такому стані Єзекіїлю велено пророкувати.

Тому пророкуй і скажи їм: Так говорить Господь Бог: Ось, народе Мій, Я відкрию ваші могили і виведу вас із ваших могил, і введу вас у землю Ізраїля. І пізнаєте, що Я — Господь, коли відкрию ваші могили, народе Мій, і виведу вас із ваших могил, і введу Духа Мого у вас, і ви оживете, і поселю вас на вашій землі; тоді пізнаєте, що Я, Господь, сказав це і звершив, говорить Господь. Єзекіїль 37:12–14.

Господь, який є архангелом Михаїлом, відкриває їхні могили, а двоє свідків одинадцятого розділу Одкровення потім воскресають, отримують Святого Духа і встають, так само, як Святий Дух був даний тим, хто встає, коли їх виводять із їхніх могил, у другому пророцтві Єзекіїля.

І через три з половиною дні дух життя від Бога увійшов у них, і вони стали на ноги свої; і великий страх упав на тих, хто бачив їх. Об'явлення 11:11.

Ті двоє свідків представлені як Мойсей і Ілля, і Мойсея також воскресив голос архангела.

Однак архангел Михаїл, коли сперечався з дияволом за тіло Мойсея, не наважився висунути проти нього наклепливе обвинувачення, але сказав: Нехай Господь докорить тобі. Юда 1:9.

Михаїл, Князь і Архангел, є Тим, Хто прийшов і допоміг Гавриїлу у десятому розділі книги Даниїла, і саме Його голос кличе чоловіків і жінок до життя.

Бо сам Господь зійде з неба з вигуком, при голосі архангела і при сурмі Божій, і мертві в Христі воскреснуть першими. 1 Солунян 4:16.

Три дотики до Даниїла уособлюють перехід лаодикійського руху третього ангела до філадельфійського руху третього ангела, а в Даниїла 10 видіння, яке здійснює перехід від образу Лаодикії до образу Філадельфії, представлене пророчою історією, зображеною в одинадцятому розділі. Це видіння Єзекіїль подає як видіння ісламу третього горя. У 2014 році Росія розпочала другу проксі-війну. У 2015 році найбагатший президент почав свої зусилля, щоб стати шостим президентом.

У 2020 році той президент, що представляв республіканський риг, був убитий «woke» атеїстичним звіром із безодні, і в тому ж році лаодикійський протестантський риг також був убитий. У 2023 році обидва роги ожили, обидва розпочавши свій перехід до восьмого, який є з числа семи. Один переходить у політичний образ звіра, коли у Сполучених Штатах об'єднуються Церква й Держава, а інший риг переходить від образу Лаодикії до образу Христа. Обидва будуть піднесені, коли незабаром настане недільний закон. Один стане «Олександром Македонським», головним царем серед десяти царів, які віддадуть своє сьоме царство блудниці Риму, а інший — піднесений як знамено.

Видіння, яке зумовлює обидва ці переходи, — це історія, що розгортається між 11 вересня 2001 року та недільним законом. Одинадцятий вірш одинадцятого розділу книги Даниїла чітко окреслений у контексті того, що якщо ви не повірите, ви не будете утвержені.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

Біблійні правила мають бути керівництвом у повсякденному житті. Хрест Христа має бути темою, що відкриває уроки, які ми повинні вивчити й застосовувати на практиці. Христа слід вводити в усі навчальні дисципліни, щоб студенти могли черпати пізнання Бога та відображати Його в характері. Його досконалість має бути предметом нашого вивчення як у часі, так і у вічності. Слово Боже, промовлене Христом у Старому й

Новому Завітах, є хлібом з небес; але багато того, що називають наукою, є наче страви людського винаходу, фальсифікована їжа; це не істинна манна.

У Божому Слові міститься безсумнівна, невичерпна мудрість — мудрість, що походить не зі скінченного, а з нескінченного розуму. Але багато з того, що Бог відкрив у Своєму Слові, лишається темним для людей, бо перлини істини поховані під сміттям людської мудрості та традиції. Для багатьох скарби Слова залишаються прихованими, бо їх не шукали з щирою наполегливістю, доки не були збагнуті золоті настанови. Слово потрібно досліджувати, щоб очищати й готувати тих, хто його приймає, до того, щоб вони стали членами царської родини, дітьми Небесного Царя.

Вивчення Божого Слова має замінити вивчення тих книг, які завели уми в містицизм і відвели від істини. Його живі принципи, вплетені в наше життя, будуть нашим захистом у випробуваннях і спокусах; його божественні настанови — єдиний шлях до успіху. Коли випробування прийде до кожної душі, будуть відступництва. Деякі виявляться зрадниками, нерозсудливими, пихатими та самовпевненими й відвернуться від істини, розбивши свою віру. Чому? Тому що вони не жили 'кожним словом, що виходить з уст Божих'. Вони не копали глибоко і не зробили свою підвалину міцною.

Коли до них через Його обраних посланців доходять слова Господа, вони ремствують і вважають, що шлях став надто тісним. У шостому розділі Євангелія від Івана ми читаємо про деяких, кого вважали учнями Христа, але які, коли їм було представлено просту істину, залишилися невдоволені й більше не ходили з Ним. Подібним чином і ці поверхневі учні також відвернуться від Христа. Свідчення, том 6, 132.